

வீர அஞ்சல்

இரவிந்திரகுமார் [ராஜன்]

தோற்றம் 4-11-61

மறைவு 08-6-85

இருள் படர்ந்த எமது பாச பூமியில்
முனைவிட்டு வளர்ந்த ஒரு தப்பொறியே!
இடைநடுவில் நீ அணைந்ததுயர்ச் செய்தி
இதயந்தான் தாங்கிடுமோ!

உறைந்துவிட்ட இலட்சியத்தின்

உருவம் போல் நீ வருவாய்

என்ற நெஞ்சத்துடிப்போடு

உனது மண்ணில் உனது வருவை

உனது நண்பருடன் பிறப்புகள்

உறக்கத்திலும் உன் நினைவு

ஊசலாடப் பார்த்திருந்த தோம்

சிரித்த முகம் பொலிந்த மேனி

களைப்பினிலும் சுவைப்பேச்சு

பழகியவர் இதயத்தில்

உன் நினைவைப் பதித்தவன் நீ

தேவையிலே தோழ் கொடுக்கும்

தோழமையின் வடிவம் நீ

கடும் பசியும் களைப்பும்

உன்பணியைத் தடுக்கவில்லை

எங்கள் தெருக்களில் புழுதியில்

புதைகுளிகளில் அரையுங்குறையுமாய்

காடுகளில் எரிக்கப்பட்ட

கண்ணுக்குத் தெரியாமல்

காதுக்கு எட்டாமல்

இந்த மண்ணில் நிகழ்ந்த மரணங்கள்

மானுட தர்மத்தின் கழுத்தை நெரித்தன

எங்கள் தாயின் கால்களில் பூட்டிய

அடிமைச் சங்கிலியை

உடைக்கும் பணியில்

உனது சுவடுகளின் மேல்

நாங்கள் கால்கள் புதைக்கின்றோம்.

உனது ஆன்மதாகத்திற்கு

எங்கள் தியாகத்தை

எங்கள் கண்ணீர்ப் பூக்களை

தண்ணீராய் ஊற்றுகின்றோம்.

கோப்பாய்.

உன் கனவை நனவாக்கும் நண்பர்கள்